

en tidsbegrænset ordning. Skønmæssigt kan man regne med, at maksimum for statens udgift til betaling af indekstillaeg vil indtræde nogle år efter århundredeskiftet med et årligt beløb på omkring 3 milliarder kr., stadig under forudsætning af, at der ikke tegnes indekstraktter efter 1. januar 1972.

Regeringen anser det af de ovenfor anførte grunde for ønskeligt, at adgangen til nyttegning standses fra indekstraktter standses.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser.

Til § 1, pkt. 1.

For at loven i størst mulig udstrækning kan opfylde sit formål, at begrænse statens økonomiske tilsvær, foreslås det, at adgangen til nyttegning standses fra og med den dato, da forslaget er fremsat i folketinget.

Til § 1, pkt. 2.

Den gældende lovbekendtgørelse kræver som betingelse for opnåelse af indekstillaeg, at den pågældende på udbetalingstidspunktet i henhold til lovbekendtgørelse nr. 156 af 8. maj 1962 om invalide- og folkepension er berettiget til at oppebære folkepensionens mindstebeløb.

Den citerede lovbekendtgørelse er nu ophævet og erstattet af lovbekendtgørelse nr. 155 af 15. april 1970 om folkepension. Denne bekendtgørelse anvender ikke udtrykket „folkepensionens mindstebeløb“. Bestemmelsens ordlyd foreslås derfor ændret som anført.

Til § 1, pkt. 3.

Efter at indekstraktloven sammen med andre sagsområder er overflyttet til økonomi- og budgetministeriet, anses den foreslåede ændring for nødvendig.

Til § 1, pkt. 4.

Med forslaget ændres ordene „det for indbetalingsåret gældende grundbeløb“ til „den for ind-

betalingsåret gældende pristalsregulerede ydelse“. Ændringen skyldes, at „grundbeløb“ er knyttet til oprettelse af nye indekstraktter, jfr. § 4, stk. 2, og beregnes derfor ikke for perioden efter, at adgangen til at oprette indekstraktter er ophørt. Da grundbeløb og pristalsreguleret ydelse i hvert kalenderår er af samme størrelse, vil den foreslåede ændring være uden betydning for beregningsresultatet. Ændringen nødvendiggør en redaktionel omformulering af § 6, stk. 1, 1. punktum.

Til § 1, pkt. 5.

Se bemærkningerne til § 1, pkt. 4.

Til § 1, pkt. 6.

Ændringen er en følge af den skete ændring i folkepensionsloven.

Til § 1, pkt. 7.

Indekstraktlovens § 8 bestemmer, at for så vidt interessenten oppebærer folkepension, ned sættes denne efter de regler, der er givet i lov om invalide- og folkepension. Ved gennemførelsen i 1965 af fuld folkepension for alle udgik fradragbestemmelserne af sidstnævnte lov, og § 8 har derfor ikke længere noget reelt indhold. Den foreslås derfor ophævet.

Til § 1, pkt. 8.

Indekstraktlovens § 9 er sålydende:

„En person kan oprette i alt 6 indekstraktter. Antallet af kontraktter kan til enhver tid forøges indtil 6, dog kan ingen forøgelse finde sted efter den pågældendes fyldte 57. år.“

Da bestemmelsen ved lovforslagets vedtagelse mister sin betydning, foreslås den ændret som anført.

Til § 1, pkt. 9.

Efter bortfald af adgangen til at oprette indekstraktter er § 12, stk. 4, 1. punktum uden betydning og foreslås derfor ophævet. Med hensyn til den ændrede formulering af § 12, stk. 4, 2. punktum, henvises til bemærkningerne til § 1, pkt. 3.